କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମାଳିନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

4 ଜାନୁଆରୀ, 2001

[ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ବି.ଏନ୍. ଅଗ୍ରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ;

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବେସାମରିକ ସେବା (କର୍ଣ୍ଣାଟକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗରେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମାବଳୀ, 1996:

ନିୟମ 2 (b) (iii) -କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି 10 ରୁ 20 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି -ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇନାହିଁ -ପରିଶେଷରେ, ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ କମିଟି ସେମାନଙ୍କର ନିୟମିତକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ - ତଥାପି, ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷପାତ ଦର୍ଶାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଲେ - ସଠିକତା- ନିର୍ଣ୍ଣିତ:ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନତା ଏକ ଭୌତିକ ଅସମ୍ଭବତା -ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ସମାନତାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାରର ସମାନତାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ -ଏକ ମାନବୀୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି -ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମାବଳୀକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କଲେ -ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 226 ।

ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ଦଶରୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କଲେଜରେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା କାରଣରୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ସେବକ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଉ ନ ଥିଲା । ପରିଶେଷରେ, ଏକ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ କମିଟି ସୁପାରିସ କଲା ଯେ ଏକକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବେ ଏହି ଅଧ୍ୟାପକ ମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବେସାମରିକ ସେବା (ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷାର କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗରେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମାବଳୀ, 1996କୁ ଲାଗୁ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମାବଳୀକୁ ଆପତ୍ତି କରି ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଏକ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ନିୟମ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14କୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲା ଏବଂ ପଛ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୈଧକରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ

ଏହି ନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: **1.** ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତିର ପଦ୍ଧତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇନାହିଁ । ଯଦିଓ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଚୟନ କରିନଥିଲେ ତଥାପି ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଥିଲା ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ନ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

2.1. ଆଇନ ଆଗରେ ସମାନତାର ଧାରଣା ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନତାର ଧାରଣାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଯାହା ଏକ ଭୌତିକ ଅସମ୍ଭବତା । ଅନୁଚ୍ଛେଦ **14** ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି ତାହା ହେଉଛି ସମାନ ବ୍ୟବହାରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାରର ସମାନତା । ଆଇନ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାନତା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଇନ ସମାନ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ସମାନ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ସମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ଆଇନ ଆଗରେ ସମାନତାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜିନିଷକୁ ସମାନ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜନ୍ମ, ଧର୍ମ କିମ୍ବା ଏହିପରି କାରଣରୁ କୌଣସି ବିଶେଷ ସୁବିଧାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା । ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟପାଳିକା ସରକାର, ମାନବ ସମ୍ପର୍କର ଅସୀମ ବିବିଧତା କାରଣରୁ ଉପୁଜିଥିବା ବିବିଧ ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା କରୁଥିବାବେଳେ, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ, ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ଚୟନ କିମ୍ବା ବର୍ଗୀକରଣର କ୍ଷମତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଉପରେ ଏହିପରି ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । କେବଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରର ଅସମାନତା ବାସ୍ତବରେ ପକ୍ଷପାତିତା ନୁହେଁ ।

2.2.ଯେତେବେଳେ ଉପରୋକ୍ତ କରଣରୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଏ ଏବଂ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ମାନବୀୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁ ନିୟମାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏପରିକି ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହାର ସହମତି ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ସବୁଗୁଡିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ତାହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

କେ.ଏସ୍.ପି. ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ବିରାମ କାଳୀନ ଅଧ୍ୟାପକ ସଂଘ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ, **ଏ.ଆଇ.ଆର୍. [1992] ଏସ୍.ସି. 677, ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ।**

ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାରଙ୍କ ମାମଲା, **ଏ.ଆଇ.ଆର୍. (1997) ଏସ୍.ସି. 1628, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 27/2001 ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 11479/1998ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 2.3.99 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଏହା ସହିତ

2001ର ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 28-47 ।

ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ପକ୍ଷ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କପିଲ ସିବଲ, ପି.ଏନ୍. ମିଶ୍ର, ଏଲ୍. ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ ଏନ୍. ଗଣପତି, ଡି.କେ. ଗର୍ଗ, ଭି. ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ, ଏ. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ସୁଶ୍ରୀ ରିତୁ ପୁରୀ ଏବଂ ଡି. ମହେଶ ବାବୁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଗୁଡିକରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ ପ୍ରଥମା ଦର୍ଜେ କଲେଜୁଗଳ ଆରେକାଲିକା ଉପନ୍ୟାସକର ସଂଘ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମକଦ୍ଦମା ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବେସାମରିକ ସେବା (କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର କଲେଜ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗରେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମାବଳୀ, 1996 ର ନିୟମ 2 (b) (iii) ତଥା 15.12.1997 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ କିଛି ଖାଲି ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ପଛ ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ନିୟମିତକରଣ ଅନେକ ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନର ବିପରୀତ ଏବଂ ଏହା ନିୟମିତ ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଏବଂ 227 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବା ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଦାୟର କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ କେବଳ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ମାନବୀୟ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ରହିଛି, କାରଣ ଏହି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ 10ରୁ 20 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇ ନଥାଏ ଏବଂ ନିୟମିତ ସେବକ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ଛାତ୍ର ସମୁଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ କ୍ଷତି ହେବ । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ନମ୍ବର 4440-4454/1992 ଏବଂ 4321/1992 ଭାବରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡିକ 3.9.1992 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଫଇସଲା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ସେହି ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କର 626 ଟି ଖାଲି ପଦବୀ ଅଛି ଏବଂ ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଜାରି ରହିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖାଲି ପଦବୀ ସୂଚିତ କରାଯିବ ଏବଂ ଆବେଦନ ଲୋଡାଯିବ, ଏହିପରି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ରାଜ୍ୟ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିଜେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ସେବା ବର୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବାର୍ଷିକ 1 ପ୍ରତିଶତ କିମ୍ବା 5 ପ୍ରତିଶତ, ଯାହା କମ୍, ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବାଧିକ ବୟସ ସୀମାକୁ 10 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ପ୍ରାଥମିକତାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସତ୍ତ୍ୱେ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ 626ଟି ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିନଥିଲେ । 1994 ଜାନୁଆରୀରେ ସେମାନେ ପୁଣିଥରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 21/1994 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲା ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର 28 ଫେବୃଆରୀ, 1995 ରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ କମିଟି ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯାହା ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଅଚଳାବସ୍ଥାର ଯାଞ୍ଚ କରି ଏକ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଉପ-କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, 11.9.1995 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଫଇସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଦେଶଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଶପଥ ପତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଉପ-କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହିପରି ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାମଲା ଉପ-କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବ । ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଗୃହର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ବିବୃତି ଦେଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଯଦି ତାହା ଏହିପରି, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପ-କମିଟି ସମ୍ମୁଖରେ ସମାନ ଭାବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅନୁରୋଧପତ୍ର କରିବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

ତଦନୁସାରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ କମିଟି ନିଜର ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରି ସୁପାରିଶ କରିଥିଲା ଯେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ଏକକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ ନିୟମିତ କରାଯାଇପାରିବ, ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ସୁପାରିଶ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ ପାଇଁ ନିୟମିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାରେ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା ଏବଂ ଦଶରୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଏହି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଜାରି ରଖିବା କାରଣରୁ ଉପୁଜିଥିବା ଅଚଳାବସ୍ଥାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ଅନୁମୋଦନ କଲା ଏବଂ ଏହି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବେସାମରିକ ସେବା ଅଧିନିୟମ, 1978 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି ।

ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କମିଟି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସମସ୍ୟାକୁ ବହୁତ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଏହିପରି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସୁପାରିଶ କରିବା ସମୟରେ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 (4) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି/ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି/ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଛୁଆ ବର୍ଗଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଂଶ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିଲା । ଉକ୍ତ କମିଟି ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ଯେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବେସାମରିକ ସେବା ଅଧିନିୟମ, 1978 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କମିଟିର ଉପରୋକ୍ତ ସୁପାରିଶ ଆଧାରରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବେସାମରିକ ସେବା ଅଧିନିୟମ, 1978ର ଧାରା 8 ସହିତ ଧାରା 3 ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି କର୍ଣ୍ଣାଟକ ବେସାମରିକ ସେବା (କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ସେବା ସହିତ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି) (କଲେଜିଏଟ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ) (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ନିୟମାବଳୀ, 1996 (ଏହା ପରେ 'ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ନାମକ ଚିଠା ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (2) (b) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 320 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ଚିଠା ନିୟମାବଳୀ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ । ଚିଠା ନିୟମାବଳୀକୁ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଆପତ୍ତି ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରି ଏବଂ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରି, 22 ଜାନୁଆରୀ, 1997 ରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବେସାମରିକ ସେବା ଅଧିନିୟମ ହେଉଛି କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟର ବେସାମରିକ ସେବା ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ସହିତ ଜଡିତ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅଧିନିୟମ । ଧାରା 3 ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ସେବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଧାରା 8 ହେଉଛି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କ୍ଷମତା । ଧାରା 8 ର ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିୟମ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପରେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ମୋଟ ତିରିଶ ଦିନର ଅବଧି ପାଇଁ ଅଧିବେଶନରେ ଥାଏ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ଅଧିବେଶନରେ କିମ୍ବା ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ କ୍ରମାଗତ ଅଧିବେଶନରେ ଗଠିତ ହୋଇପାରେ, ଏବଂ ନିୟମ କୌଣସି ସଂଶୋଧନ, ଯାହା ଗୃହ ଦ୍ୱାରା ଇଚ୍ଛା କରାଯାଏ, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ କିମ୍ବା ଯଦି ଉଭୟ ଗୃହ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି ଯେ ନିୟମ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟମ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଗୃହ କୌଣସି ସଂଶୋଧନ ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ରାଜି ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପରେ ନିୟମ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମ ହେଉଛି ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମ ଏବଂ ଧାରା 8 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ଉପରୋକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା, ଯଥାସମ୍ଭବ ପାଳନ କରାଯିବା ପରେ, ନିୟମଟି ବୈଧାନିକ ସ୍ୱଭାବର ଏବଂ ଏହାର ଦୃଢତା ରହିବ, ଯେପରି ରାଜ୍ୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି ।

ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ପାଇଁ କେତେକ ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯୋଗ୍ୟତାର କୋହଳତାରେ ମଧ୍ୟ ପଛ ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ବୈଧକରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ଏହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ବିପରୀତ ବୋଲି ଧରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । *ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାରଙ୍କ ମାମଲା,* ଏ.ଆଇ.ଆର୍. [1997] ସୁପ୍ରିମ୍ କୋର୍ଟ 1628ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନି ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଯାହାଙ୍କ ଚାକିରିରେ ପ୍ରବେଶ ବେଆଇନ, ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀର

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବମାନନା କରି କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟମାନ ଖାଲି ପଦବୀରେ ନଥିବାରୁ, ତାଙ୍କର ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା ନାହିଁ ଏବଂ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପଦବୀ ପୂରଣ ପାଇଁ ପଛ ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶକୁ କଡାକଡି ଭାବରେ ଏଡ଼ାଇବାକୁ ପଡିବ ।

ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ କପିଲ ସିବଲ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4440-4454/1992 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା ଯୋଗୁଁ ଏକ ଆଇନଗତ ପଦକ୍ଷେପ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ ଜରୁରୀ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କମିଟି ଗଠନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କମିଟି ଏକକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଛି । ଶ୍ରୀ ସିବଲଙ୍କ ମତରେ, ତେଣୁ ଏହା ତଥାକଥିତ ପଛ ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ନିୟମିତକରଣ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଏକ ଅଚଳାବସ୍ଥାର ସମାଧାନ ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟତାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ତେଣୁ, ଏପରି ନିୟମିତକରଣ ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ବଳିଦାନ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ସିବଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସର୍ବାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରାନଯାଏ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ ଦ୍ୱାରା ଆଇନଗତ ପଦକ୍ଷେପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିକା କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯିବ,ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଶ୍ରୀ ସିବଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଆହୁରି ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଉ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାହା ଉପରେ ପାଳନ କରିପାରିବେ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସାଧାରଣତଃ ଅଣ-ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥନ କରୁନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଏକ ବିଶେଷ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିସ୍ଥିତିର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ, ଏକ ବିଶେଷଜ୍ଞ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ସପକ୍ଷ ବିପକ୍ଷ ଦିଗକୁ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହା ପଛ ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିର ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଛି ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଖାରଜ କରିବା ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ମନରେ ବହନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ତରଫରୁ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସିବଲଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନାରେ ଆମେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୃଢତା ରହିଥିବାର ପାଇଛୁ । ଯଦିଓ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ପାଇଁ କିଛି ଇଚ୍ଛୁକ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା ମାଧ୍ୟମରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଆବେଦନ ଗୁଡିକରେ ପକ୍ଷ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ରହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କେହି ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ବିପରୀତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ, ଆମକୁ ତଥାକଥିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 15991/99 ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଦାୟର କରିଛି, ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଉକ୍ତ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରୀ ସିବଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସମାନ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ 10.6.1998 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାୟର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦାବି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ସହିତ କୌଣସି ସାଲିସ କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରୁଥିବା ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ 10.6.98 ତାରିଖର ସରକାରୀ ଚିଠିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁଦାନ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ଏନ୍.ଇ.ଟି. ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ନିୟମିତ ଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଦରମା ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେବଳ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରର ଦରମା ପାଇବେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରର ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆମେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମର ବୈଧତା ଯାଞ୍ଚ କରୁଛୁ ।

ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *କେ.ଏସ୍.ପି. କଲେଜ ଷ୍ଟପ୍-ଗ୍ୟାପ୍ ଲେକଚର୍ସ ଆସୋସିଏସନ୍ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ*, ଏ.ଆଇ.ଆର୍. (1992) ଏସ୍.ସି. 677 ମାମଲାରେ ସୂଚାଇଥିଲେ ଯେ ନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀକୁ ଅଣଦେଖା କରି ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ନିୟମିତକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ନିୟମିତ କରିବା କିପରି ସମାଜରେ କମ୍ ଭାଗ୍ୟବାନ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଚିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଛି, ଯଦିଓ ସେମାନେ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ, ଅଧିକ ମେଧାବୀ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତି । ସରକାରୀ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ସରକାରୀ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକରେ ସଂକ୍ରମଣ ବ୍ୟାପକ ହେବା ଦେଖି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଉଦ୍ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଏହାକୁ ପ୍ରକୃତ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେବା ଉଚିତ । ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ଏହା ବିଶେଷ ଭାବେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟରେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ ଏବଂ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର

ଅନୁପସ୍ଥିତି କାରଣରୁ ଏହା ମୂଳତଃ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସମସ୍ୟା । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ରାୟ, ଯାହା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସହ ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟରେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି 1979 ମସିହାରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଏବଂ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ବେକାର ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସେବାର ଉପଯୋଗ ଏବଂ ଏପରି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣକାଳୀନ ଶିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ ବିଦ୍ୟମାନ ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାର ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନ ଥାନ୍ତି କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣକାଳୀନ ଶିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ ନାହାଁନ୍ତି ।

ସମୟ ସମୟରେ, ସରକାର ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତିକୁ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଲେଜିଏଟ୍ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ, ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ । କଲେଜିଏଟ୍ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସୂଚିତ କରି ପରିପତ୍ର ଜାରି କରୁଛି । ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଯେ ତଥାକଥିତ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଏପରି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଏ ନାହିଁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁଦାନ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଏନ୍.ଇ.ଟି. ପରୀକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କର ନାହିଁ, ଯାହା 1993 ର ବୈଧାନିକ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ।

ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତିର ପଦ୍ଧତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇନଥିବା କଥା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଚୟନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତଥାପି ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଆହୁରି ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା ନ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ନିଜେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଗଠନ କରି କୌଣସି ନା କୌଣସି କାରଣରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା କାରଣରୁ ସେମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ, ଏହି ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସେବାକୁ କିପରି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ, ଶିକ୍ଷାଦାନର ଗୁଣବତ୍ତାରେ କୌଣସି ହ୍ରାସ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସର୍ବନିମ୍ନ ଯୋଗ୍ୟତାରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଏକ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ବିଚାର

କରାଯାଇଥିଲା । ଆଇନ ଆଗରେ ସମାନତାର ଧାରଣା ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନତାର ଧାରଣାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଯାହା ଏକ ଭୌତିକ ଅସମ୍ଭବତା । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 କେବଳ ସମାନ ବ୍ୟବହାରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବହାରର ସମାନତା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ । ଆଇନ ଆଗରେ ସମାନତାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଇନ ସମାନ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ସମାନ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହିପରି ସମାନ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ଆଇନ ଆଗରେ ସମାନତାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଅବଶ୍ୟ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜନ୍ମ, ଧର୍ମ କିମ୍ବା ଏହିପରି କାରଣରୁ କୌଣସି ବିଶେଷ ସୁବିଧାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା । ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟପାଳିକା ସରକାରର, ମାନବ ସମ୍ପର୍କର ଅସୀମ ବିବିଧତା କାରଣରୁ ଉପୁଜିଥିବା ବିବିଧ ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା କରିବା ସମୟରେ, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ, ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ଚୟନ କିମ୍ବା ବର୍ଗୀକରଣର କ୍ଷମତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଉପରେ ଏହିପରି ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । କେବଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରର ଅସମାନତା ନିଜେ ପକ୍ଷପାତିତା ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀକୁ ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଏକ ମାନବ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏପରିକି ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳରେ ସମ୍ମତି ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପକ୍ଷପାତପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମିତକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକୁ ଅବମାନନା କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି ଯେ ଏପରି ନିୟମିତକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପଛ ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଏବଂ ତା'ପରେ ଏପରି ପ୍ରବେଶକୁ ନିୟମିତ କରିବାର ଏକ ସାଧାରଣ ପଦ୍ଧତି ପାଲଟିଛି, ସେତେବେଳେ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅଦାଲତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି କିମ୍ବା ନିୟମିତକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ହେବ, ଅଧିକନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକୁ ଏକ ଆଇନଗତ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଅବଶୋଷିତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଜୋର ଦେଇ । ଉପରୋକ୍ତ ପରିସରରେ, ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଆମର କୌଣସି ଦ୍ୱିଧା ନାହିଁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ । ଯଦିଓ ଆମେ

ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀକୁ ବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁ, ତଥାପି ଆମେ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁଦାନ ଆୟୋଗଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏନ୍.ଇ.ଟି. ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବଳ ଏହିପରି ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ, ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିୟମିତ ଯୋଗ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ବେତନ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଏନ୍.ଇ.ଟି. ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଫଳତା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ନିୟମିତ ହେବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।